

Sygn. akt VI U 304/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2021 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. W.

przeciwko(...) w W.

o zasiłek chorobowy za okres od 1 lutego 2020 roku do 19 kwietnia 2020 roku

w związku z odwołaniem R. W.

od decyzji(...) w W.

z dnia 12 czerwca 2020 roku, znak (...) oraz

z dnia 14 lipca 2020 roku, znak (...)

zmienia zaskarżone decyzje (...) w W. z dnia 12 czerwca 2020 roku, znak (...) oraz z dnia 14 lipca 2020 roku, znak (...), w ten sposób, że przyznaje R. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 lutego 2020 roku do dnia 19 kwietnia 2020 roku.

ZARZĄDZENIE

(...)(...)

Sygn. akt VI U 304/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 czerwca 2020 roku, znak (...),(...) w W. odmówił R. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 lutego 2020 roku do dnia 27 marca 2020 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z posiadaną dokumentacją odwołujący z dniem 1 października 2019 roku wykorzystał pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni i zgodnie z opinią Głównego Lekarza Orzecznika (...) po dniu 20 października 2019 roku nie odzyskał on zdolności do pracy, a zatem brak jest podstaw do przyznania świadczenia w ramach nowego okresu zasiłkowego liczonego od 30 stycznia 2020 roku.

(decyzja (...) z dnia 12 marca 2020 roku – akta organu rentowego 2232/20)

Następnie decyzją z dnia 14 lipca 2020 roku, znak (...), (...)w W. odmówił R. W. prawa do zasiłku chorobowego za dalszy okres od 28 marca do 19 kwietnia 2020 roku. Organ podtrzymał argumentację z decyzji z dnia 12 czerwca 2020

roku wskazując, że brak jest podstaw do przyznania zasiłku w ramach nowego okresu zasiłkowego liczonego od dnia 30 stycznia 2020 roku.

(decyzja (...) z dnia 14 lipca 2020 roku – akta organu rentowego)

Od ww. dwóch decyzji R. W. złożył odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonych decyzji i przyznanie prawa do spornego zasiłku chorobowego. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że przebywał na zwolnieniu od dnia 3 kwietnia 2019 roku do dnia 20 października 2019 roku, w czasie którego dwukrotnie korzystał z rehabilitacji oraz stawiał się na komisji lekarskiej (...). Odwołujący wskazał, że nie został poinformowany o tym, jakie kroki powinien podjąć po zakończonym okresie zwolnienia. W tym czasie R. W. podjął pracę u nowego pracodawcy, od którego nie otrzymał skierowania na badania lekarskie i nie wiedział, że w momencie podejmowania pracy mógłby być niezdolny do pracy.

(odwołanie – k. 1 a.s)

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie w całości na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc. W uzasadnieniu (...) wskazał, że zgodnie ze zgromadzoną przez organ dokumentacją, odwołujący był niezdolny do pracy w okresie od 3 kwietnia 2019 roku do 20 października 2019 roku. Dodatkowo z dniem 1 października 2019 roku wykorzystał on w pełni wynoszący 182 dni okres zasiłkowy. Kolejna niezdolność do pracy u odwołującego powstała w okresach od 21 grudnia 2019 r. do 26 grudnia 2019 r.; od 1 stycznia 2020 r. do 2 stycznia 2020 r.; od 14 stycznia 2020 r., do 15 stycznia 2020 r. i od 30 stycznia 2020 r. do 27 marca 2020 r. Organ podał, iż zgodnie z decyzją Głównego Lekarza (...) z dnia 14 maja 2020 roku R. W. nie odzyskał zdolności do pracy i brak jest podstaw do przyznania świadczenia w ramach nowego okresu zasiłkowego.

(odpowiedź (...) na odwołanie – k. 4 a.s.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący R. W. ma 47 lat. Pracuje jako dziennikarz. Zawód wyuczony pielęgniarz.

Zgodnie z zestawieniem zaświadczeń ubezpieczonego, R. W. był niezdolny do pracy w okresie od 3 kwietnia 2019 roku do dnia 20 października 2019 roku z powodu schorzeń oznaczonych symbolami M47 (zmiany chorobowe kręgosłupa); M50 (choroby kręgow szyjnych) oraz M51 (inne choroby krążenia międzykręgowego). Ubezpieczony przebywał wówczas na zasiłku chorobowym. Następnie ubezpieczony był niezdolny do pracy w okresach:

1. od 21 grudnia 2019 roku do 26 grudnia 2019 roku z powodu schorzenia o symbolu M47;
2. od 1 stycznia 2020 roku do 1 stycznia 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu M54;
3. od 2 stycznia 2019 roku do 2 stycznia 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu M54;
4. od 14 stycznia 2010 roku do 15 stycznia 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu M54;
5. od 30 stycznia 2020 roku do 14 lutego 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu M51;
6. od 14 lutego 2020 roku do 29 lutego 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu M54;
7. od 1 marca 2020 roku do 10 marca 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu M54;
8. od 10 marca 2020 roku do 27 marca 2020 roku z powodu schorzenia o symbolu M54.

W przerwach pomiędzy ww. okresami ubezpieczony był zdolny do pracy.

Odwołujący leczy się z powodu nawracających dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego. Pozostaje pod opieką (...). W okresie do 20 października 2019 roku odwołujący odbył 3 serie rehabilitacji – magnetronik, prądy (...), krioterapię oraz masaże.

W badaniach RTG odwołującego stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne, odczyny sklerotyczne w stawach międzykręgowych, odczyny zwyrodnieniowe w stawie szczytowo-obrotowym, niewielkie prawostronne skrzywienie ze szczytem na poziomie (...), nieznaczne lewostronne skrzywienie, dyskopatia na poziomie (...). Chód odwołującego jest sprawny i wydolny z prawidłowymi zakresami ruchomości stawów.

(zestawienie zaświadczeń ubezpieczonego – akta organu rentowego 2232/20; opinia biegłego lekarza z zakresu ortopedii K. K. – k. 18 a.s.; pismo procesowe organu rentowego z dnia 28 grudnia 2020 roku – k 25, opinia lekarska lekarza orzecznika (...) – k. 26; opinia biegłego lekarza z zakresu ortopedii K. K. – k. 36 a.s.; opinia biegłego lekarza z zakresu ortopedii K. K. – k. 102 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych do akt sprawy przez strony, których autentyczność nie była kwestionowana oraz na podstawie trzech opinii biegłego ortopedy – K. K. (2). Do sporządzonej przez biegłego opinii zastrzeżenia zgłosił organ rentowy pismem procesowym z dnia 28 grudnia 2020 roku, w którym to lekarz orzecznik (...) wskazał, że nie zgadza się z wnioskami zawartymi w opinii biegłego i podał, że opinia wymaga doprecyzowania jakiego okresu niezdolności ona dotyczy oraz na jakiej podstawie, pomimo braku całej dokumentacji medycznej, zróżnicować można okresy zdolności oraz niezdolności do pracy.

Dowód z opinii biegłego był niezbędny dla ustalenia, czy niezdolność do pracy R. W. ustała po 20 października 2019 roku czy też trwała nadal i do kiedy oraz czy niezdolność do pracy w okresach od 21 grudnia 2019 r. do 26 grudnia 2019 r.; od 1 stycznia 2020 r. do 2 stycznia 2020 r.; od 14 stycznia 2020 r., do 15 stycznia 2020 r. i od 30 stycznia 2020 r. spowodowana była tą samą chorobą, czy też różnymi chorobami, dlatego też Sąd postanowił zasięgnąć opinii uzupełniającej. Biegły w wydanej opinii uzupełniającej z dnia 2 lutego 2021 roku podtrzymał swoją opinię główną, wskazując, że przyczyny niezdolności do pracy w ww. okresach są spowodowane zmianami zwyrodnieniowymi i dyskopatycznymi kręgosłupa. Ponadto biegły wskazał, iż brak pełnej dokumentacji medycznej nie pozwala na ocenę stanu zdrowia odwołującego po 16 lipca 2019 roku.

Do wydanej przez biegłego opinii uzupełniającej organ rentowy, ani odwołujący nie złożyli zastrzeżeń. Jednakże, z uwagi na wskazanie biegłego, iż z braku całości dokumentacji medycznej nie jest on w stanie ocenić stanu zdrowia odwołującego po dniu 16 lipca 2019 roku, Sąd zobowiązał odwołującego do przedłożenia wszelkiej dokumentacji medycznej z leczenia za okres od 17 lipca 2019 roku do 19 kwietnia 2020 roku. Odwołujący wykonał zobowiązanie Sądu i przedłożył dokumentację z leczenia do akt sprawy.

W związku z przedłożoną dokumentacją medyczną, Sąd postanowieniem z dnia 19 marca 2021 roku postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego ortopedy K. K. (2) celem ostatecznego ustalenia, na podstawie przedłożonej dokumentacji R. W. za okres od 17 lipca 2019 roku do 19 kwietnia 2020 roku, czy niezdolność do pracy ubezpieczonego ustała po dniu 20 października 2019 roku, czy też trwała nadal i do kiedy oraz od 21 grudnia 2019 r. do 26 grudnia 2019 r.; od 1 stycznia 2020 r. do 2 stycznia 2020 r.; od 14 stycznia 2020 r., do 15 stycznia 2020 r. i od 30 stycznia 2020 r. do 27 marca 2020 r. spowodowana była tą samą chorobą, czy też różnymi chorobami oraz czy w okresie przerw pomiędzy zwolnieniami R. W. był zdolny do pracy.

Biegły K. 18 kwietnia 2021 roku wydał kolejną opinię uzupełniającą, w której na podstawie dostarczonej dokumentacji medycznej wskazał, że niezdolność do pracy odwołującego z przyczyn ortopedycznych ustała po dniu 20 października 2019 roku. Biegły podał, że niezdolność do pracy w okresach od 21 grudnia 2019 r. do 26 grudnia 2019 r.; od 1 stycznia 2020 r. do 2 stycznia 2020 r.; od 14 stycznia 2020 r., do 15 stycznia 2020 r. i od 30 stycznia 2020 r. do 27 marca 2020 r. spowodowana była tą samą chorobą kręgosłupa. Ponadto, odwołujący w przerwach pomiędzy zwolnieniami był zdolny do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie R. W. od decyzji odmawiających mu prawa do zasiłku chorobowego za łączny okres od 1 lutego 2020 roku do dnia 19 kwietnia 2020 roku. Podstawą odmowy było uznanie przez (...), że odwołujący wyczerpał okres zasiłkowy oraz zgodnie z opinią lekarza orzecznika z dnia 14 maja 2020 roku, nie odzyskał on zdolności do pracy po 20 października 2019 roku i brak jest podstaw do przyznania świadczenia w ramach nowego okresu zasiłkowego od 30 stycznia 2020 roku.

Zgodnie z art. 8 z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej jako: ustawa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 ustawy do okresu, o którym mowa w art. 8, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Powyższy okres 182 dni jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Wobec tego kwestią rozstrzygającą jest to, czy niezdolności te były spowodowane schorzeniami tożsamymi oraz to, czy w okresach przerw pomiędzy kolejnymi zwolnieniami, odwołujący był zdolny do pracy.

W art. 9 ust. 1 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa mowa jest o nieprzerwanej niezdolności do pracy, bez rozróżnienia na niezdolność spowodowaną tą samą, czy inną chorobą. Wynika zatem z tego, że do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby. Dopiero wówczas, gdy między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy występują przerwy, w których ubezpieczony był zdolny do pracy, wliczanie poprzedniego okresu tej niezdolności zależy od rodzaju choroby. Nowy okres zasiłkowy otwiera kolejna niezdolność do pracy powstała po minimum jednodniowej przerwie od poprzedniej i spowodowana inną chorobą niż uprzednio. Jeżeli natomiast przerwy występują między poszczególnymi niezdolnościami do pracy spowodowanymi tą samą chorobą, to mamy do czynienia w dalszym ciągu z tym samym okresem zasiłkowym, o ile przerwa między tymi absencjami nie przekracza 60 dni; rozpoczyna się kolejny okres zasiłkowy, jeżeli przerwa między tymi absencjami jest dłuższa od 60 dni (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2018 r. III UK 192/17).

Na podstawie wszystkich zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów oraz przede wszystkim na podstawie opinii biegłego Sąd zważył, iż niezdolność do pracy u odwołującego ustała z dniem 20 października 2019 roku. Wskazania wymaga to, że kwestia oceny stanu zdrowia i w konsekwencji zdolności do pracy należy do sfery faktów, wymagających wiadomości specjalnych - wiedzy medycznej. Ustalenia w tym zakresie mogą być zatem dokonane wyłącznie na podstawie opinii biegłych, którzy taką wiedzę specjalną posiadają, co więcej - biegłych, którzy są powoływani w konkretnej sprawie. Opinia sporządzona w innej sprawie, dotycząca innego okresu, może posłużyć jedynie poddaniu w wątpliwość wniosków biegłych opiniujących w danej sprawie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 listopada 2012 r. III AUa 1784/11).

Z opinii biegłego K. K. (2) jednoznacznie wynika, że w przerwie pomiędzy okresami czasowych niezdolności, tj. do 20 października 2019 roku i od 21 grudnia 2019 roku, ubezpieczony był zdolny do pracy. Ten okres zdolności do pracy ubezpieczonego, od 21 października 2019 roku do 20 grudnia 2019 roku, wynosi równo 61 dni. Zatem okresy niezdolności przypadające przed przerwą i po przerwie nie mogą zostać zaliczone do jednego okresu zasiłkowego, ponieważ okres przerwy wynosił ponad 60 dni. W konsekwencji istnieją podstawy do przyznania świadczenia w ramach nowego okresu zasiłkowego.

Opinie sporządzone przez biegłego K. K. (2) w ocenie Sądu są rzetelne i przedstawiają kompleksowy obraz stanu zdrowia odwołującego, wyczerpująco opisując jego schorzenia. Opinie główną i uzupełniające pozostawały ze sobą spójne wewnętrznie, tworząc logiczną całość i stanowiły one podstawę dokonania ustaleń przez Sąd.

Mając powyższe na względzie, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i ww. przepisów zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w W. z dnia 12 czerwca 2020 roku, znak (...) oraz z dnia 14 lipca 2020 roku, znak (...), w ten sposób, że przyznał R. W. prawo do zasiłku chorobowego za łączny okres od dnia 1 lutego 2020 roku do dnia 19 kwietnia 2020 roku.